

искам! Не разбрахте ли, че Алексей се бои от нас? Ще бъдем безумни, ако изпуснем удобния случай. Войската ни е готова. Утре потегляме за Долна земя...

Страшна глъчка последва разгневените му слова. С буйни ръкомахания и несдържани викове болярите изказваха недоволството си.

- Този път хвърляш голям зар, Асене, - каза Белота. - По-добре е да се задоволим с малкото, отколкото да играем могъща, но опасна игра...

- Утре ще заминем, - каза упорито царят и тропна с крак.

- Аз не се наемам вече да събера опълчението си - каза болярът Богдан.

- Ще го събереш! Утре на разсъмване заминаваме, за да посрещнем войските на Алексея, ако той потегли срещу нас.

- Аз няма да замина, - извика болярът Матей. - Това е цяло безумие! Исак беше взел за войската си стрели гавелоти...

- Тогава утре тялото ти ще се търкаля в Етъра! - отвърна царят и в очите му блеснаха мълнии.

На другата сутрин заминаха.

Когато видя унилите, изплашени лица на болярите, Асен застана на коня си пред тях.

- От дълго време, - каза той, - ние се бием с ромеите, за да узнаем тези из между тях, които се бяха отличили със своята храброст. Видяхте ли някога Алексея в битките? Койо от вас биде ранен от собствената му ръка? Кого принуди да избяга? Мислите ли, че на трона той ще бъде по-безстрашен, отколкото когато е бил на кон? Защо мислите, че той е по-дързновен от брата си?

Той дигна във въздуха зеленото си копие и размаха панделките, които бяха навързани по него.